

Казаното дотук не означава, че обучението по статистика в икономическите висши училища не подлежи на усъвършенстване. Последното следва да се реализира в два аспекта:

1. по отношение на специализираното обучение на студентите статистици;

2. по отношение на преподаването по статистика на студентите в другите специалности на направленията "Икономика" и "Управление".

По мое мнение реализацията на т.нар. непрекъснато обучение предполага в бакалавърска степен студентите статистици да получават по-широка подготовка: подготовка, която им позволява да работят в различни статистически структури, където основно да се занимават с дейности, свързани със събиране и обработка на статистическа информация. Магистърската степен трябва да осигурява специализация в областта на изграждането на статистически информационни системи, приложна иконометрия и статистически методи в експерименталното дело, социологическите и политологическите изследвания.

Преподаването на статистика на студентите в другите специалности на направленията "Икономика" и "Управление" е на незадоволително равнище. Промените в учебните планове през последните десетилетия се характеризират с драстично намаление на хорариума по статистика. В същото време се правят опити (предимно от катедрите на водещите специалности) пропуските в обучението по статистика да се компенсират с въвеждането на "специализирани курсове", в които по същество се чете статистическа методология. В случая въпросът не е толкова в пазене на периметър, колкото в компетентността на преподавателите, нагърбили се с неприсъщи отговорности.

Споделям мнението на В. Бошнаков (Бошнаков, 2003, с. 496) за обучението на нестатистиците да се предвидят модули, включващи специализирани курсове по приложна статистика, съобразени със специализацията на обучаваните в дадената специалност. Не считам обаче, че това трябва да бъдат прагматично ориентирани знания, които да дават конкретни рецепти за решаване на частни случаи. Тези курсове трябва да целят разширяване на обхвата на знанията относно философско-логическите основи на статистиката и статистическия инструментариум, с чиято помощ, на основата на статистическия индуктивен подход, да се създават необходимите условия за формулиране на теоретични обобщения.

Възприемането на тезата, че обучението по статистика и иконометрия в системата на висшето образование може да бъде съществен фактор при подготовката на специалисти в съответствие с изискванията, предявени от новата система за създаване на богатство - обществото на познанието, пред-